

lización da tarxeta, ata o máximo mensual autorizado, e importe total debido no trimestre.

As entidades emisoras de tarxetas serán responsables da correspondencia entre os datos contidos nas ditas relacións e os que se deducen dos medios de pagamento utilizados.

f) O centro xestor acordará, se é o caso, a devolución das cotas polo imposto sobre hidrocarburos correspondentes ós litros de carburante adquiridos, sen exceder do máximo autorizado, e ordenará o pagamento do importe que se lle deba devolver á entidade emisora das tarxetas. Para a determinación da cota que se deba devolver, aplicaranse os tipos impositivos que estiveron vixentes durante o trimestre para cada un dos carburantes; se houber modificación dos tipos, aplicarase o tipo medio ponderado polos días de vixencia de cada un deles. Se a entidade emisora das tarxetas fose suxeito pasivo do imposto sobre hidrocarburos, o centro xestor, por petición da entidade, poderá autorizar que a devolución se realice mediante a minoración da cota correspondente ó período impositivo en que se acorde a devolución.

g) A entidade emisora das tarxetas aboarálle a cada beneficiario o importe das cotas devoltas non máis tarde da data en que lle practique a primeira liquidación, consignando expresamente a cantidade correspondente á devolución e o trimestre a que corresponde.»

Disposición adicional única. *Actualización de referencias.*

As referencias á alínea a) do artigo 43 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, contidas nos artigos 7.2.b) e 80 do Regulamento dos impostos especiais, débense entender efectuadas ó artigo 43 da dita lei.

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio para proxectos piloto relativos a biocarburantes.*

Non obstante o disposto no punto trece do artigo primeiro deste real decreto, nos casos en que resulte aplicable o réxime recollido na disposición transitoria sexta da Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, a aplicación da exención regulada no artigo 51.3 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, rexeráse polo disposto no artigo 105.5 do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, segundo a súa redacción vixente o día 31 de decembro de 2002, para o efecto do cal se entenderá que se producen declaracións liquidacións negativas cando as cotas que resulten da certificación excedan as devengadas, no período impositivo de que se trate, polo suxeito pasivo que pretende aplica-la exención ó abeiro da dita certificación. Os establecementos en que se fabriquen os biocarburantes terán a consideración de fábricas de hidrocarburos, con independencia de que, pola natureza do produto obtido, lles poida corresponder, ademais, outra cualificación.

Cando o biocarburante afectado por esta disposición transitoria sexa alcohol etílico (bioetanol), será de aplicación o disposto no punto 8 do artigo 108 bis do Regulamento dos impostos especiais.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación normativa.*

Autorízase o ministro de Facenda para dicta-las disposicións necesarias para o desenvolvemento e cumprimento do establecido neste real decreto.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Dado en Madrid o 19 de decembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Facenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

616 *REAL DECRETO 1796/2003, do 26 de decembro, relativo ó ozono no aire ambiente.* («BOE» 11, do 13-1-2004.)

O réxime xurídico relativo á contaminación atmosférica no ámbito da Unión Europea foi establecido con carácter xeral na Directiva 96/62/CE do Consello, do 27 de setembro de 1996, sobre avaliación e xestión do aire ambiente, que constitúe un marco regulatorio onde se integra o seu posterior desenvolvemento mediante a adopción de directivas específicas sobre cada un dos distintos contaminantes atmosféricos.

A Directiva 96/62/CE foi incorporada ó noso ordenamento xurídico polo Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro, sobre avaliación e xestión da calidade do aire ambiente en relación co dióxido de xofre, dióxido de nitróxeno, óxidos de nitróxeno, partículas, chumbo, benceno e monóxido de carbono, no cal, como se deriva do seu propio título, non só se recolleron os preceptos de carácter global da Directiva 96/62/CE, senón que se fixaron tamén as prescricións específicas relativas ós contaminantes mencionados, incorporando ó tempo a Directiva 1999/30/CE do Consello, do 22 de abril de 1999, relativa ós valores límite de dióxido de xofre, dióxido de nitróxeno e óxidos de nitróxeno, partículas e chumbo no aire ambiente, e a Directiva 2000/69/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de novembro de 2000, sobre os valores límite para o benceno e o monóxido de carbono no aire ambiente.

No anterior marco regulatorio inscíbese así mesmo a Directiva 2002/3/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de febreiro de 2002, relativa ó ozono no aire ambiente, que establece o novo réxime xurídico comunitario sobre o ozono troposférico presente na baixa atmosfera, e incorporada ó dereito interno mediante este real decreto, que debe entenderse completado, por tanto, coas prescricións de carácter xeral previamente incluídas no Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro. Ámbalas dúas disposicións teñen a necesaria fundamentación legal na habilitación regulamentaria outorgada ó Goberno na Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, e na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Conforme a normativa comunitaria que se incorpora, neste real decreto establécense valores obxectivos de concentracións de ozono para protexer tanto a saúde das persoas como a vexetación, que deberán alcanzarse, respectivamente, no trienio ou no quinquenio que comezan no ano 2010, así como obxectivos máis estritos que se deberán de conseguir a longo prazo. O cumprimento destes valores debe garantirse mediante a elaboración dunha serie de plans ou programas, que se harmonizarán co Programa nacional de teitos nacionais de emisión, elaborado no marco da Directiva 2001/81/CE do Parlamento Europeo e do Consello,

do 23 de outubro de 2001, sobre teitos nacionais de emisión de determinados contaminantes atmosféricos.

Regúlanse así mesmo os limiares de información e de alerta para as concentracións de ozono, coa finalidade de que as administracións públicas competentes subministren a correspondente información á poboación e á Administración sanitaria cando se superen os ditos limiares ou cando se prevexa que poidan ser superados, sen prexuízo da obrigatoriedade de pór de forma xeral á disposición do público información periódica sobre as concentracións de ozono no aire ambiente e de elaborar plans específicos de acción nas zonas en que existe risco de superación do limiar de alerta.

Por outra banda, en canto á avaliación das concentracións, establécense as normas e criterios que se deberán ter en conta para a medición das concentracións de ozono e das súas substancias precursoras, os óxidos de nitróxeno e os compostos orgánicos volátiles, cunha regulación específica sobre o número e localización das estacións de medición e os métodos de referencia que se deberán ter en conta para a análise do ozono e para a calibración dos aparellos de medición.

Finalmente, para dar cumprimento á normativa comunitaria obxecto de transposición, determínase a información que deberán subministra-las comunidades autónomas e os entes locais á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente en relación coas materias reguladas, para efectos da súa posterior remisión á Comisión Europea.

Na súa virtude, por proposta das ministras de Medio Ambiente e de Sanidade e Consumo, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 26 de decembro de 2003,

DISPÓNDO:

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establecer obxectivos de calidade do aire e regula-la súa avaliación, mantemento e mellora en relación co ozono troposférico, así como determina-la información á poboación e á Comisión Europea dos niveis ambientais do dito contaminante, todo iso coa finalidade de evitar, previr ou reduci-los seus efectos nocivos sobre a saúde humana e o medio en xeral.

Artigo 2. *Definicións.*

Para efectos do establecido neste real decreto, teranse en conta as seguintes definicións:

- a) Aire ambiente: o aire exterior da troposfera, excluídos os lugares de traballo.
- b) Contaminante: calquera substancia introducida directa ou indirectamente polo home no aire ambiente que poida ter efectos nocivos sobre a saúde humana ou o medio no seu conxunto.
- c) Substancias precursoras de ozono: substancias que contribúen á formación de ozono na baixa atmosfera, incluíndo, entre elas, alomenos, os óxidos de nitróxeno e os compostos orgánicos volátiles (COV).
- d) Nivel: a concentración dun contaminante no aire ambiente ou o seu depósito en superficies nun período determinado.
- e) Avaliación: calquera método utilizado para medir, calcular, predicir ou estima-lo nivel dun contaminante no aire ambiente.

f) Medicións fixas: as medicións de contaminantes realizadas en lugares fixos, xa sexa de forma continua, xa sexa mediante unha mostraxe aleatoria, sendo o número de medicións suficiente para representa-los niveis observados.

g) Zona: porción de territorio.

h) Aglomeración: área cunha concentración de poboación de máis de 250.000 habitantes, ou ben cunha densidade de habitantes por km² que xustifique que a Administración competente avalíe e controle a calidade do aire ambiente.

i) Valor obxectivo: a concentración de ozono que deberá alcanzarse nun momento determinado para evitar a longo prazo os efectos nocivos sobre a saúde humana ou o medio no seu conxunto.

j) Obxectivo a longo prazo: concentración de ozono no aire ambiente por debaixo da cal, segundo os coñecementos científicos actuais, é improbable que se produzan efectos nocivos directos sobre a saúde humana ou o ambiente no seu conxunto. Este obxectivo débese acadar a longo prazo, salvo cando isto non sexa posible co uso de medidas proporcionadas.

k) Limiar de alerta: concentración de ozono a partir da cal unha exposición de breve duración supón un risco para a saúde humana da poboación en xeral e as administracións competentes deben tomar medidas inmediatas.

l) Limiar de información: concentración de ozono a partir da cal unha exposición de breve duración supón un risco para a saúde humana dos grupos de poboación especialmente de risco e as administracións competentes deben subministrar unha información actualizada.

m) Compostos orgánicos volátiles (COV): tódolos compostos orgánicos procedentes de fontes antropoxénicas e bioxénicas, distintos do metano, que poidan producir oxidantes fotoquímicos por reacción con óxidos de nitróxeno en presenza de luz solar.

n) Administracións competentes: as responsables en materia de avaliación e xestión da calidade do aire, nos termos establecidos no artigo 3 do Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro, sobre avaliación e xestión da calidade do aire ambiente en relación co dióxido de xofre, dióxido de nitróxeno, óxidos de nitróxeno, partículas, chumbo, benceno e monóxido de carbono.

Artigo 3. *Valores obxectivo.*

1. Os valores obxectivo das concentracións de ozono no aire ambiente sinalados no epígrafe II do anexo I deberanse acadar, como moi tarde, no trienio que se inicia no ano 2010, no caso do valor obxectivo para a protección da saúde humana, ou no quinquenio que se inicia no citado ano, cando se trate do valor obxectivo para a protección da vexetación.

2. As comunidades autónomas elaborarán unha lista das zonas e aglomeracións en que os niveis de ozono no aire ambiente, avaliados de conformidade co artigo 9, sexan superiores ós valores obxectivo sinalados no número anterior.

3. As administracións competentes adoptarán os plans e programas necesarios para garantir que nas zonas e aglomeracións sinaladas no número 2 se cumpren os valores obxectivo nas datas sinaladas no número 1, salvo cando non sexa posible alcanza-los ditos valores co uso de medidas proporcionadas. En todo caso, estas medidas deberán ser compatibles co Programa nacional de teitos nacionais de emisión elaborado no marco da Directiva 2001/81/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2001, sobre teitos nacionais de emisión de determinados contaminantes atmosféricos.

Para efectos do establecido no parágrafo anterior, cando, de conformidade co regulado no Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro, sobre avaliación e xestión de calidade do aire ambiente en relación co dióxido de xofre, dióxido de nitróxeno, óxidos de nitróxeno, partículas, chumbo, benceno e monóxido de carbono, sexa necesario, ademais, elaborar ou executar plans ou programas relativos a contaminantes distintos do ozono, os ditos plans ou programas deberán integrar tódolos contaminantes implicados.

4. Os plans ou programas mencionados no número 3 incorporarán alomenos a información que figura no anexo X e poranse á disposición da poboación, da Administración sanitaria e dos sectores interesados, tales como organizacións de defensa do ambiente, de consumidores ou de representación dos intereses de grupos de risco.

Artigo 4. *Obxectivos a longo prazo.*

1. Os obxectivos a longo prazo en relación coas concentracións de ozono no aire ambiente son os establecidos no epígrafe III do anexo I.

2. As comunidades autónomas elaborarán unha lista das zonas e aglomeracións en que os niveis de ozono no aire ambiente, avaliados de conformidade co artigo 9, sexan superiores ós obxectivos a longo prazo sinalados no número 1, pero inferiores ou iguais ós valores obxectivo regulados no artigo 3. Para que nestas zonas e aglomeracións se poidan alcanza-los obxectivos a longo prazo, as administracións competentes elaborarán e executarán medidas que, cando menos, deberán ser coherentes con tódolos plans ou programas que se elaboren de conformidade co establecido no artigo 3.3, incluído o Programa nacional de teitos nacionais de emisión de determinados contaminantes atmosféricos e coa restante normativa sobre a materia que tamén resulte de aplicación.

Artigo 5. *Zonas e aglomeracións en que se cumpran os obxectivos a longo prazo.*

As comunidades autónomas elaborarán unha lista das zonas e aglomeracións en que os niveis de ozono cumpran os obxectivos a longo prazo. Na medida en que o permitan factores como a natureza transfronteiriza da contaminación por ozono ou as condicións meteorolóxicas, as administracións competentes manterán os ditos niveis por debaixo dos obxectivos a longo prazo e preservarán, mediante a aplicación de medidas proporcionadas, a mellor calidade do aire ambiente compatible cun desenvolvemento sustentable e un nivel elevado de protección do ambiente e a saúde humana.

Artigo 6. *Limiars de información e de alerta relativos ó ozono e información ó público.*

1. Os limiars de información e de alerta relativos ó ozono son os que figuran no epígrafe I do anexo II.

2. As administracións competentes adoptarán as medidas necesarias para subministrarlle á poboación e á Administración sanitaria a información sinalada no epígrafe II do anexo II, cando se superen ou se prevexa que se vaian supera-los limiars de información e de alerta. As administracións locais, se é o caso, informarán a Administración da comunidade autónoma correspondente.

3. Sen prexuízo do indicado no número anterior, as administracións competentes deberán:

a) Garantir que periodicamente estea dispoñible a información sobre as concentracións de ozono no aire ambiente, que será actualizada alomenos unha vez ó día e, sempre que sexa apropiado e viable, cada hora. Esta información incluírá, alomenos, tódalas superacións dos obxectivos a longo prazo para a protección da saúde humana, así como dos limiars de información e de alerta, para o período de media correspondente, e conterá unha breve avaliación relativa ós efectos do ozono sobre a saúde humana.

b) Elaborar informes globais anuais que indiquen, alomenos, no que se refire á saúde humana, tódalas superacións dos valores obxectivo e do obxectivo a longo prazo, tanto para a protección da saúde humana como para a da vexetación, así como os limiars de información e de alerta para o correspondente período de media, acompañados, se é o caso, dunha breve avaliación dos efectos das ditas superacións. Cando resulte de aplicación, incluírase información e avaliacións sobre protección dos bosques, tal como se especifica no anexo III, así como sobre as correspondentes substancias precursoras do ozono, na medida en que esta última información non se subministrase de conformidade co esixido noutra normativa que tamén resulte de aplicación.

4. A información sinalada neste artigo será clara, comprensible e facilmente accesible, e deberá cumprir, ademais, os seguintes requisitos:

a) Estará dispoñible tanto para a poboación como para a Administración sanitaria e para os sectores interesados, tales como organizacións de defensa do ambiente, de consumidores ou de representación dos intereses de grupos de risco.

b) Será difundida polos medios adecuados como poden ser, entre outros e en función dos casos, os medios audiovisuais, prensa ou publicacións, pantallas informativas ou servicios informáticos en rede, como a internet.

Artigo 7. *Plans de acción a curto prazo.*

1. Nas zonas onde exista risco de superación do limiar de alerta, as administracións competentes deberán elaborar plans de acción en que se contemplan as medidas específicas que se adoptarán a curto prazo para reducir este risco ou limita-la súa duración ou gravidade, tendo en conta as circunstancias específicas locais.

O establecido neste número non será de aplicación naqueles casos en que as administracións competentes consideren que non existe ningunha posibilidade significativa de reduci-lo risco, a duración ou a gravidade da superación do limiar de alerta nas zonas correspondentes, tendo en conta as súas condicións xeográficas, meteorolóxicas e económicas.

2. Os plans de acción poderán incluír medidas graduais, en que se teña en conta a relación entre o custo e a súa efectividade, coa finalidade de controlar e, se é o caso, reducir ou suspende-las actividades que contribúan ás emisións que provocan a superación do limiar de alerta, incluída a circulación de vehículos de motor, o funcionamento de instalacións industriais ou a utilización de produtos.

3. Na elaboración e execución dos plans de acción a curto prazo deberánse ter en conta exemplos de medidas a eficacia das cales xa fose avaliada en zonas de similares características.

z

4. As administracións competentes porán o contido dos plans de acción a curto prazo, así como a información sobre a súa aplicación e os estudos que se realizasen para a súa elaboración, á disposición da poboación, da Administración sanitaria e dos sectores interesados, tales como organizacións de defensa do ambiente, de consumidores ou de representación dos intereses de grupos de risco.

Artigo 8. *Contaminación transfronteiriza.*

1. Cando as concentracións de ozono que superen os valores obxectivo ou os obxectivos a longo prazo se deban principalmente ás emisións de precursores noutros Estados membros, as comunidades autónomas afectadas notificaranllo ó Ministerio de Asuntos Exteriores para efectos de que se realicen as necesarias xestións entre Estados para remedia-la situación.

2. As medidas que se adopten como consecuencia das xestións sinaladas no número 1 poderán incluí-la elaboración de plans e programas comúns para alcanzar os valores obxectivo ou os valores a longo prazo. Nas ditas medidas terase en conta que os plans de acción a curto prazo que, se é o caso, se elaboren de conformidade co establecido no artigo 7 afectarán as zonas estremeiras dos Estados membros implicados.

3. Cando se produzan superacións do limiar de información ou do limiar de alerta en zonas próximas ás fronteiras do Estado, as comunidades autónomas afectadas notificaranllo ó Ministerio de Asuntos Exteriores, para efectos de pór este feito en coñecemento dos Estados membros veciños, o antes posible, para que poida ser informada debidamente a poboación dos ditos Estados.

4. Nas situacións previstas nos números 1 e 3, o Ministerio de Asuntos Exteriores informará o Ministerio de Medio Ambiente das actuacións realizadas.

Artigo 9. *Avaliación das concentracións de ozono e das substancias precursoras.*

1. A medición das concentracións de ozono, así como das substancias precursoras, no aire ambiente realizarase de acordo cos seguintes criterios e requisitos:

a) En zonas e aglomeracións nas cales, durante algún dos cinco anos anteriores de medicións, as concentracións de ozono superasen un obxectivo a longo prazo, serán obrigatorias as medicións fixas continuas.

Cando se dispoña de datos correspondentes a un período inferior a cinco anos para determina-las superacións, as administracións competentes poderán combinar campañas de medición de curta duración nos períodos e lugares en que a probabilidade de observar niveis elevados de contaminación sexa alta, de acordo cos resultados obtidos dos inventarios de emisións e a modelización.

b) Os criterios para determina-la localización dos puntos de mostraxe para a medición do ozono son os que se establecen no anexo V.

c) No epígrafe I do anexo VI establécese o número mínimo de puntos fixos de mostraxe para a medición continua do ozono en cada zona ou aglomeración en que a medición sexa a única fonte de información para avalia-la calidade do aire.

d) Deberanse facer tamén medicións do dióxido de nitróxeno en alomenos o 50 por cento dos puntos de mostraxe de ozono esixidos no epígrafe I do anexo VI. As medicións do dióxido de nitróxeno serán continuas, salvo nas estacións rurais de fondo definidas no epígrafe I

do anexo V, onde poderán utilizarse outros métodos de medición.

e) Nas zonas e aglomeracións en que a información procedente dos puntos de mostraxe para as medicións en lugares fixos se complementa con información obtida por modelización ou medicións indicativas, poderase reduci-lo número total de puntos de mostraxe especificado no epígrafe I do anexo VI, sempre que se cumpran as seguintes esixencias:

1.ª Que os métodos complementarios proporcionen un nivel adecuado de información para a avaliación da calidade do aire con respecto ós valores obxectivo e ós limiares de información e de alerta.

2.ª Que o número de puntos de mostraxe que se determine e a resolución espacial doutras técnicas sexa suficiente para coñece-la concentración de ozono de acordo cos obxectivos de calidade dos datos especificados no epígrafe I do anexo VIII e permita obte-los resultados de avaliación especificados no epígrafe II do anexo VIII.

3.ª Que o número de puntos de mostraxe de cada zona ou aglomeración sexa, como mínimo, un por cada dous millóns de habitantes ou un cada 50.000 km, seleccionando o que proporcione un maior número de puntos de mostraxe.

4.ª Que cada zona ou aglomeración conteña alomenos un punto de mostraxe, e

5.ª Que se mida o dióxido de nitróxeno en tódolos puntos de mostraxe restantes excepto nas estacións rurais de fondo. En tal caso, teranse en conta os resultados da modelización ou das medicións indicativas para avalia-la calidade do aire en relación cos valores obxectivo.

2. Nas zonas e aglomeracións en que, durante cada un dos cinco anos anteriores de medicións, as concentracións sexan inferiores ós obxectivos a longo prazo, o número de estacións de medición continua determinarase de conformidade co establecido no epígrafe II do anexo VI.

3. As administracións competentes elixirán o número e a localización das estacións en que se medirán as substancias precursoras do ozono e realizarán tales medicións tendo en conta os obxectivos, os métodos e as recomendacións establecidos no anexo VII, así como o resto de esixencias establecidas na normativa comunitaria e no Programa concertado de vixilancia continua e de avaliación da transmisión a longa distancia dos contaminantes atmosféricos en Europa (EMEP).

4. Os métodos de referencia que se terán en conta para a análise do ozono e a calibración dos aparellos de medición do ozono son os que se establecen no anexo IX.

Artigo 10. *Información que deben facilita-las comunidades autónomas e entes locais.*

1. A Administración das comunidades autónomas e, se é o caso, os entes locais facilitaranlle á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente, para o cumprimento do deber de información á Comisión da Unión Europea, a seguinte información:

a) Antes do 1 de xullo de cada ano, as listas das zonas e aglomeracións que elaborasen no ano anterior, de conformidade co establecido no artigo 3.2, o artigo 4.2 e o artigo 5.

b) No prazo de 18 meses contados desde o final do período en que se observaron superacións dos valores obxectivo relativos ó ozono, un informe que conteña unha visión xeral da situación no referente á superación dos valores obxectivo, de acordo co que se establece no epígrafe II do anexo I. Este informe conterá unha explicación de tódolos casos anuais de superación dos valores obxectivo para a protección da saúde humana, así como os plans e programas a que se refire o artigo 3.3.

c) Cada tres anos, información sobre a aplicación dos plans ou programas elaborados de conformidade co establecido no artigo 3.3.

d) Cada mes, de abril a setembro de cada ano:

1.º Para cada día con superación ou superacións dos limiares de información ou de alerta, a data, horas totais de superación e valores máximos horarios de ozono. Esta información comunicarase na primeira quincena do mes seguinte.

2.º Antes do 1 de xullo de cada ano, calquera outra información especificada no anexo III.

e) Antes do día 1 de xullo do ano seguinte, enviarán a información validada do ano anterior, especificada no anexo III, e as concentracións medias anuais correspondentes a ese ano das substancias precursoras do ozono sinaladas no anexo VII.

f) Cada tres anos e antes do día 1 de setembro do ano inmediato a cada trienio:

1.º Información sobre os niveis de ozono observados ou avaliados, segundo o caso, nas zonas e aglomeracións a que se refiren o artigo 3.2, o artigo 4.2 e o artigo 5.

2.º Información sobre calquera medida adoptada ou prevista en virtude do artigo 4.2.

3.º Información sobre o contido dos plans de acción a curto prazo elaborados de conformidade co establecido no artigo 7, así como unha avaliación dos efectos derivados da aplicación dos ditos plans.

2. Para os mesmos efectos sinalados no número anterior, as comunidades autónomas e, se é o caso, os entes locais notificaránlle á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente as autoridades e estacións de medición designadas para a aplicación do establecido neste real decreto. Así mesmo, comunicaránlles os métodos que utilicen para a mostraxe e a medición dos compostos orgánicos volátiles, de conformidade co establecido na normativa comunitaria sobre avaliación e xestión da calidade do aire ambiente.

3. Os criterios para agrega-los datos e calcula-los parámetros estatísticos, na información que se deba subministrar á Comisión Europea, de acordo co establecido neste artigo, serán os que figuran no anexo IV.

Artigo 11. *Réxime sancionador.*

Ó incumprimento do establecido neste real decreto seranlle de aplicación os réximes sancionadores previstos na Lei 38/1972, do 22 de decembro, de protección do ambiente atmosférico, e na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Disposición adicional única. *Avaliación preliminar do aire ambiente.*

As administracións públicas deberán realizar, no ámbito das súas respectivas competencias, unha avaliación preliminar da calidade do aire ambiente en relación co ozono troposférico, cando non dispoñan de medicións representativas dos niveis do dito contaminante correspondentes a tódalas zonas e aglomeracións.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Queda derogado o Real decreto 1494/1995, do 8 de setembro, sobre contaminación atmosférica por ozono.

Disposición derradeira primeira. *Fundamento constitucional.*

Este real decreto ten carácter de lexislación básica en materia de protección do ambiente e en materia de sanidade, de acordo co previsto no artigo 149.1.23.ª e 16.ª da Constitución, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Autorización de desenvolvemento.*

Autorízanse os ministros de Medio Ambiente e de Sanidade e Consumo para dictaren, no ámbito das súas respectivas competencias, as disposicións necesarias para o desenvolvemento e aplicación do establecido neste real decreto e, en particular, para adaptalo ás modificacións que, se é o caso, sexan introducidas na normativa comunitaria.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 26 de decembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro da Presidencia,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

ANEXO I

Definicións, valores obxectivo e obxectivos a longo prazo en relación co ozono

I. *Definicións*

Os valores expresaranse en (g/m³). O volume axustarase a unha temperatura de 293 K e a unha presión de 101,3 kPa.

AOT40 [expresado en (µg/m³·h)] será a suma da diferenza entre as concentracións horarias superiores ós 80 µg/m³ (=40 partes por mil millóns) e 80 µg/m³ ó longo dun período dado utilizando unicamente os valores horarios medidos entre as 8.00 e as 20.00 horas, Hora de Europa Central (HEC), cada día ¹.

Para que sexan válidos, os datos anuais sobre as superacións utilizados para verifica-lo cumprimento dos valores obxectivo e dos obxectivos a longo prazo que figuran a continuación deberán cumprilo criterios establecidos no anexo IV.

z

II. *Valores obxectivo de ozono*

	Parámetro	Valor obxectivo para 2010 (a) (1)
1. Valor obxectivo para a protección da saúde humana.	Máximo das medias octohorarias do día (b).	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, que non deberá superar máis de 25 días por cada ano civil de media nun período de 3 anos (c).
2. Valor obxectivo para a protección da vexetación.	AOT40, calculada a partir de valores horarios de maio a xullo.	18.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$ de media nun período de 5 anos (c).

(a) O cumprimento dos valores obxectivo verificarase a partir desta data. É dicir, os datos correspondentes ó ano 2010 serán os primeiros que se utilizarán para verifica-lo cumprimento nos tres ou cinco anos seguintes, segundo o caso.

(b) O máximo das medias octohorarias do día deberase seleccionar examinando medias móbiles de oito horas, calculadas a partir de datos horarios e actualizados cada hora. Cada media octohoraria así calculada asignarase ó día en que a dita media termina, é dicir, o primeiro período de cálculo para un día calquera será o período a partir das 17.00 h do día anterior ata a 1.00 h do dito día; o último período de cálculo para un día calquera será o período a partir das 16.00 h ata as 24.00 h do dito día.

(c) Se as medias de tres ou cinco anos non se poden determinar a partir dunha serie completa e consecutiva de datos anuais, os datos anuais mínimos necesarios para verifica-lo cumprimento dos valores obxectivo serán os seguintes:

Para o valor obxectivo relativo á protección da saúde humana: datos válidos correspondentes a un ano.

Para o valor obxectivo relativo á protección da vexetación: datos válidos correspondentes a tres anos.

(1) Estes valores obxectivo e superacións autorizadas entenderanse sen prexuízo dos resultados dos estudos e da revisión, previstos no artigo 11 da Directiva 2002/3/CE, que terán en conta as diferentes situacións xeográficas e climáticas da Comunidade Europea.

III. *Obxectivos a longo prazo para o ozono*

	Parámetro	Obxectivo a longo prazo (a)
1. Obxectivo a longo prazo para a protección da saúde humana.	Máximo das medias octohorarias do día nun ano civil.	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2. Obxectivo a longo prazo para a protección da vexetación.	AOT40, calculada a partir de valores horarios de maio a xullo.	6.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$

(a) Utilizando como referencia o ano 2020.

¹ Ou a hora correspondente para as rexións ultraperiféricas.

ANEXO II

Limiars de información e de alerta e información que se debe subministrarse no caso da súa superación

I. *Limiars de información e alerta relativos ó ozono*

	Parámetro	Limiar
Limiar de información. Limiar de alerta.	Media horaria. Media horaria (a).	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ 240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

(a) Para efectos da aplicación do artigo 7, a superación do limiar débese medir ou prever durante tres horas consecutivas.

II. *Información mínima que se lle deberá facilitar á poboación cando o limiar de información ou de alerta se supere, ou cando se prevea que se vaia superar*

Deberase facilitar á poboación, a unha escala suficientemente grande e canto antes, a seguinte información mínima:

1) Información sobre a superación ou superacións observadas:

Situación ou área das superacións.

Tipo de limiar superado (de información ou de alerta).

Hora de inicio e duración da superación.

Concentración máxima das medias horaria e octohoraria.

2) Previsión para a seguinte tarde/día (s):

Área xeográfica en que se espera a superación do limiar de información ou alerta.

Evolución prevista da contaminación (mellora, estabilización ou empeoramento).

3) Información sobre o tipo de poboación afectado, os efectos posibles sobre a saúde humana e as precaucións recomendadas:

Información sobre os grupos de risco da poboación.
 Descrición dos síntomas máis probables.
 Precaucións recomendadas para a poboación afectada.
 Fontes de información adicional.

4) Información sobre as medidas preventivas para reduci-la contaminación ou a exposición a esta:
 Indicación dos principais sectores emisores; medidas recomendadas para reduci-las emisións.

ANEXO III

Información que deben subministra-las comunidades autónomas e entes locais á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente

	Tipo de estación	Nivel	Período de media/tempo de acumulación	Datos provisionais mensuais de abril a setembro	Informe anual
Limiar de información.	Calquera.	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 hora.	Para cada día con superación: datas e horas totais de superacións e niveis horarios máximos de ozono e niveis de NO_2 cando corresponda; Máximo horario mensual de ozono.	Para cada día con superación: datas e horas totais de superacións; niveis horarios máximos de ozono e niveis de NO_2 cando corresponda.
Limiar de alerta.	Calquera.	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 hora.	Para cada día con superación: datas e horas totais de superacións e niveis horarios máximos de ozono e niveis de NO_2 cando corresponda.	Para cada día con superación: datas e horas totais de superacións; niveis horarios máximos de ozono e niveis de NO_2 cando corresponda.
Protección da saúde humana.	Calquera.	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	8 horas.	Para cada día con superación: datas de superacións e niveis máximos octohorarios (b).	Para cada día con superación: datas de superacións e niveis máximos octohorarios (b).
Protección da vexetación.	Suburbana, rural e rural de fondo.	AOT40 (a) = 6.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$	1 hora, acumulada, de maio a xullo.		Valor.
Protección dos bosques.	Suburbana, rural e rural de fondo.	AOT40 (a) = 20.000 $\mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$	1 hora, acumulada, de abril a setembro.		Valor.
Materiais.	Calquera.	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (c).	1 ano.		Valor.

(a) Véxase a definición de AOT40 no epígrafe I do anexo I.

(b) Máximo das medias octohorarias do día [véxase a nota a)] do epígrafe II do anexo I.

(c) Valor que deberá revisarse, de conformidade co artigo 11.3 da Directiva 2002/3/CE, á luz do desenvolvemento dos coñecementos científicos.

ANEXO IV

Criterios para agrega-los datos e calcula-los parámetros estatísticos

Os percentís calcularanse utilizando o método especificado na Decisión 97/101/CE do Consello.

Para asegura-la súa validez, ó agrega-los datos e calcula-los parámetros estatísticos, aplicaranse os criterios seguintes:

Parámetro. Valores horarios. Valores octohorarios. Máximo diario das medias octohorarias de períodos octohorarios móbiles. AOT40.	Porcentaxe requirida de datos. 75 % (45 minutos). 75 % dos valores (6 horas). 75 % das medias octohorarias móbiles (18 medias octohorarias diarias). 90 % dos valores horarios durante o período de tempo definido para calcula-lo valor AOT40 (a).
Media anual.	75 % dos valores horarios de verán (abril-setembro) e inverno (xaneiro-marzo, outubro-décembro), considerados separadamente.

z

Número de superacións e valores máximos mensuais.	90 % dos valores máximos diarios das medias octohorarias (27 valores diarios dispoñibles por mes) 90 % dos valores horarios entre as 8.00 e as 20.00 horas, Hora de Europa Central.
Número de superacións e valores máximos anuais.	5 dos 6 meses do verán (abril-setembro).

(a) Nos casos en que non se dispoña de tódolos datos medidos posibles, utilizarase o seguinte factor para calcula-los valores AOT40:

$$\text{AOT40 [previsto]} = \text{AOT40}_{\text{medido}} \times \frac{\text{Número total posible de horas}^*}{\text{Número de valores horarios medidos}}$$

* É o número de horas dentro do período da definición de AOT40 (8.00 h-20.00 h. HEC) do 1 de maio ó 31 de xullo de cada ano para a protección da vexetación, e do 1 de abril ó 30 de setembro de cada ano para a protección dos bosques.

ANEXO V

Cráterios para clasificar e situa-los puntos de mostraxe para a avaliación das concentracións de ozono

As consideracións que a continuación se expoñen aplícanse ás medicións fixas.

I. Macroimplantación

Tipo de estación	Obxectivos da medición	Representatividade (a)	Cráterios de macroimplantación
Urbana.	Protección da saúde humana: avalia-la exposición da poboación urbana ó ozono, é dicir, dos casos en que a densidade da poboación e a concentración de ozono sexan relativamente elevadas e representativas da exposición da poboación en xeral.	Algúns km ² .	Lonxe da influencia das emisións locais debidas ó tráfico, as gasoleiras, etc.; Localizacións ventiladas onde se poidan medir niveis bastante heteroxéneos; localizacións tales como zonas residenciais e comerciais urbanas, parques (lonxe das árbores), rúas ou prazas de grandes dimensións con tráfico escaso ou nulo, espazos abertos característicos de instalacións educativas, deportivas ou recreativas.
Suburbana.	Protección da saúde humana e a vexetación: avalia-la exposición da poboación e a vexetación situados nos arrabaldes das aglomeracións, cando se alcancen os niveis máximos de ozono a que poidan estar directa ou indirectamente expostos a poboación e a vexetación.	Algunhas decenas de km ² .	A certa distancia das zonas de emisións máximas, a sotavento das principais direccións do vento, en condicións favorables á formación de ozono; casos en que a poboación, os cultivos sensibles ou os ecosistemas naturais situados nas marxes dunha aglomeración se encontren expostos a niveis elevados de ozono; cando proceda, algunhas estacións suburbanas pódense situar a barlovento das zonas de emisións máximas para determina-los niveis rexionais de fondo de ozono.
Rural.	Protección da saúde humana e a vexetación: avalia-la exposición ás concentracións subrexionais de ozono da poboación, os cultivos e os ecosistemas naturais.	Nivel subrexional (algúns centenaes de km ²).	As estacións pódense implantar en localidades pequenas ou en áreas con ecosistemas naturais, bosques ou cultivos; áreas representativas do ozono lonxe da influencia de emisións locais inmediatas, tales como instalacións industriais e estradas; pódense situar en espazos abertos, pero non nos cumes de montañas de grande altura.
Rural de fondo ou remota.	Protección da saúde humana e a vexetación: avalia-la exposición ás concentracións rexionais de ozono da poboación, os cultivos e os ecosistemas naturais.	Nivel rexional/estatal/continental (1.000 a 10.000 km ²).	Estacións situadas en zonas de baixa densidade de poboación, p. ex. con ecosistemas naturais ou bosques, distantes de zonas urbanas e industriais e das fontes de emisións locais; débense evita-las localizacións en que se produzan con frecuencia fenómenos de inversión térmica a nivel do chan, así como os cumes das montañas de grande altura; non se recomendan as zonas costeiras con ciclos eólicos diúrnos locais pronunciados.

(a) Os puntos de mostraxe tamén deberían ser representativos, cando for posible, de localizacións similares que non se encontrasen nas inmediacións.

No que se refire ás estacións rurais e rurais de fondo, sempre que sexa pertinente débese preve-la coordinación cos requisitos de seguimento do Regulamento (CE) n.º 1091/94 da Comisión, relativo á protección dos bosques da Comunidade contra a contaminación atmosférica.

II. *Microimplantación*

Na medida do posible, seguiranse as directrices seguintes:

1) Non deberían existir restriccións ó fluxo ó redor da entrada da mostraxe (libre nun arco de alomenos 270°) sen que haxa ningún obstáculo que afecte o fluxo de aire nas proximidades do tomamostras, é dicir, afastado de edificios, balcóns, árbores e outros obstáculos a unha distancia superior ó dobre da altura do obstáculo que exceda o tomamostras.

2) En xeral, o punto de entrada da mostraxe debería estar situado entre 1,5 m (zona de respiración) e 4 m sobre o nivel do chan. Poderá resultar necesaria unha posición máis elevada en estacións urbanas nalgúns casos e en áreas boscosas.

3) A entrada da sonda deberíase situar afastada de fontes tales como chemineas de fornos e instalacións de incineración e a máis de 10 m da estrada máis próxima, incrementándose a distancia canto maior sexa a intensidade do tráfico.

4) A saída do sistema de mostraxe deberíase colocar de tal xeito que se evite a recirculación do aire saínte cara á entrada do tomamostras.

Ademais, poderán terse en conta os factores seguintes:

- 1) fontes de interferencias,
- 2) seguridade,
- 3) acceso,
- 4) posibilidade de conexión á rede eléctrica e telefónica,
- 5) visibilidade do lugar en relación co seu contorno,
- 6) seguridade da poboación e dos técnicos,
- 7) interese dunha implantación común de puntos de toma de mostraxas de distintos contaminantes,
- 8) normas urbanísticas.

III. *Documentación e revisión da elección da localización*

Os procedementos de elección da localización deberán documentar plenamente na fase de clasificación; por exemplo, mediante fotografías con indicación da orientación e un mapa detallado. A elección da localización deberá revisarse a intervalos regulares con nova documentación para demostrar que os criterios de selección se seguen cumprindo.

Iso exige a adecuada selección e interpretación dos datos de seguimento no contexto dos procesos meteorolóxicos e fotoquímicos que afecten as concentracións de ozono medidas na localización de que se trate.

ANEXO VI

Criterios de determinación do número mínimo de puntos de mostraxe para a medición fixa das concentracións de ozono

I. *Número mínimo de puntos de mostraxe para as medicións fixas continuas dirixidas a avaliar a calidade do aire con vistas ó cumprimento dos valores obxectivo, os obxectivos a longo prazo e os límites de información e alerta cando a medición continua sexa a única fonte de información*

Poboación (h) (x 1.000)	Aglomeracións (urbanas e suburbanas) (a)	Outras zonas (suburbanas e rurais) (b)	Rural de fondo
≤ 250		1	1 estación/50.000 km ² de densidade media en tódalas zonas.
250 < h ≤ 500	1	2	
500 < h ≤ 1.000	2	2	
1000 < h ≤ 1.500	3	3	
1.500 < h ≤ 2.000	3	4	
2.000 < h ≤ 2.750	4	5	
2.750 < h ≤ 3.750	5	6	
h > 3.750	1 estación adicional por cada 2 millóns de habitantes.	1 estación adicional por cada 2 millóns de habitantes.	

(a) Cando menos unha estación en áreas suburbanas, onde se poida produci-la máxima exposición da poboación. En aglomeracións, alomenos, o 50% das estacións deben situarse en áreas suburbanas.

(b) Recoméndase unha estación por cada 25.000 km² en terreos accidentados.

II. *Número mínimo de puntos de mostraxe para a medición fixa nas zonas e aglomeracións en que se alcancen os obxectivos a longo prazo*

O número de puntos de mostraxe de ozono deberá ser suficiente, en combinación con outros medios de avaliación suplementaria, tales como a modelización da calidade do aire e as medicións nun mesmo lugar de dióxido de nitróxeno, para examina-la tendencia da contaminación por ozono e verifica-lo cumprimento dos obxectivos a longo prazo. O número de estacións situa-

das nas aglomeracións e outras zonas poderase reducir a un tercio do número especificado no epígrafe I. Cando a información de estacións de medición fixas sexa a única fonte de información, debería manterse, como mínimo, unha estación de control. Se, en zonas en que exista unha avaliación suplementaria, o resultado diso fose que unha zona quedase desprovista de estación, deberase garantir unha avaliación adecuada das concentracións de ozono en relación cos obxectivos a longo prazo, mediante unha coordinación coas estacións das zonas veciñas. O número de estacións rurais de fondo deberá ser dunha por cada 100.000 km².

z

ANEXO VII

Medicións das substancias precursoras de ozono

I. Obxectivos

Os principais obxectivos destas medicións son analizar as tendencias dos precursores de ozono, verificar a eficacia das estratexias de redución das emisións e a coherencia dos inventarios de emisións, así como contribuír a determinar as fontes de emisións responsables da concentración da contaminación.

Etano	1-Buteno	Isopreno	Etilbenceno
Etileno	trans-2-Buteno	n-Hexano	m+p-Xileno
Acetileno	cis-2-Buteno	i-Hexeno	o-Xileno
Propano	1.3-Butadieno	n-Heptano	1,2,4-Trimetilbenceno
Propeno	n-Pentano	n-Octano	1,2,3-Trimetilbenceno
n-Butano	i-Pentano	i-Octano	1,3,5-Trimetilbenceno
i-Butano	1-Penteno	Benceno	Formaldehido
	2-Penteno	Tolueno	Hidrocarburos totais non metánicos

Outro fin que se persegue con estas medicións é aumentar os coñecementos sobre a formación de ozono e os procesos de dispersión dos seus precursores, así como para apoiar a aplicación de modelos fotoquímicos.

II. Substancias

Entre as substancias precursoras de ozono que se deberán medir figurarán polo menos os óxidos de nitróxeno e os compostos orgánicos volátiles apropiados (COV). A continuación figura unha lista dos compostos orgánicos volátiles dos cales se recomenda a medición.

III. Métodos de referencia

No caso dos óxidos de nitróxeno, aplicarase o método de referencia especificado no epígrafe II do anexo XI do Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro, sobre avaliación e xestión da calidade do aire ambiente, en relación co dióxido de xofre, dióxido de nitróxeno, óxidos de nitróxeno, partículas, chumbo, benceno e monóxido de carbono.

IV. Localización

As medicións deberanse efectuar, en particular, nas zonas urbanas e suburbanas, en calquera estación de seguimento que se considere adecuada en relación cos obxectivos de seguimento anteriormente definidos, de conformidade co establecido no Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro.

ANEXO VIII

Obxectivos de calidade dos datos e compilación dos resultados da avaliación da calidade do aire

I. Obxectivos de calidade dos datos

Como orientación dos programas de garantía de calidade establécense os seguintes obxectivos de calidade dos datos, relativos ó grao de incerteza permitida dos métodos de avaliación, así como do período mínimo de observación e da captura mínima de datos:

	Ozono
Medición fixa continua:	
Incerteza das medicións individuais	15 %
Captura mínima de datos	90 % no verán 75 % no inverno
Medición indicativa:	
Incerteza das medicións individuais	30 %
Captura mínima de datos	90 %
Período mínimo de observación	> 10 % no verán

	Ozono
Modelización:	
Incerteza:	
Media horaria (durante o día)	50 %
Máxima octohoraria diaria	50 %
Estimación obxectiva:	
Incerteza	75 %

A incerteza (nun intervalo de confianza do 95 %) dos métodos de medición valorarase de acordo cos principios ISO da «Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement» (1993), ou da metodoloxía ISO 5725-1 «Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results» (1994) ou equivalente. As porcentaxes de incerteza que figuran no cadro corresponden ás medicións individuais, en media no período para calcular os valores obxectivos e os obxectivos a longo prazo, cun intervalo de confianza do 95 %. Débese interpretar que a incerteza das medicións continuas fixas é aplicable na rexión da concentración utilizada para o limiar apropiado.

A incerteza da modelización e da estimación obxectiva vén definida como a desviación máxima dos niveis de concentración medidos e calculados, durante o período de cálculo do limiar apropiado, sen ter en conta a cronoloxía dos sucesos.

Por «período de observación» enténdese a porcentaxe de tempo considerado para establecer o valor limiar durante o cal se mide o contaminante.

Por «toma de datos» enténdese a proporción de tempo durante a cal o analizador obtén datos válidos con respecto ó tempo para que debe calcularse o parámetro estatístico ou o valor agregado.

Os requisitos correspondentes á toma mínima de datos e ó período de observación non inclúen as perdas de datos debidas á calibración periódica ou ó mantemento normal dos aparellos.

II. Resultados da avaliación da calidade do aire

Nas zonas ou aglomeracións onde os datos das medicións se completen con outras fontes de información, deberase compila-la información seguinte:

Descrición das actividades de avaliación realizadas. Métodos específicos utilizados, con referencias a descrições do método.

Fontes de datos e información.

Descrición dos resultados, incluídas as imprecisións e, en particular, a extensión de cada área da zona ou aglomeración en que as concentracións superan os obxectivos a longo prazo ou os valores obxectivo.

Con respecto ós obxectivos a longo prazo ou ós valores obxectivo para a protección da saúde humana, a poboación potencialmente exposta a concentracións superiores ó limiar.

Cando sexa posible, as administracións competentes elaborarán mapas que indiquen a distribución das concentracións dentro de cada zona e aglomeración.

III. Normalización

O volume de ozono débese normalizar nas seguintes condicións de temperatura e presión: 293 K, 101,3 kPa. No que respecta ós óxidos de nitróxeno, son de aplicación as condicións de normalización especificadas no Real decreto 1073/2002, do 18 de outubro.

ANEXO IX

Método de referencia para a análise do ozono e a calibración dos aparellos de medición do ozono

Método de análise: fotometría UV (UNE 77 221:2000 equivalente a ISO 13964:1998).

Método de calibración: fotómetro UV de referencia (UNE 77 221:2000 equivalente a ISO 13964:1998) (VDI 2468, B1. 6).

Este método está sendo normalizado polo Comité Europeo de Normalización (CEN). Unha vez que este comité publique a norma pertinente, o método e as técnicas descritas nela constituirán o método de referencia e calibración para os efectos deste real decreto.

As administracións competentes tamén poderán utilizar calquera outro método que poida demostrar que ofrece resultados equivalentes ós do anteriormente mencionado.

ANEXO X

Información que debe incluírse nos programas locais, rexionais ou nacionais de mellora da calidade do aire ambiente que se elaboren de conformidade co establecido no artigo 3 deste real decreto

1. Localización da superación: rexión, cidade (mapa), estación de medición (mapa, coordenadas xeográficas).

2. Información xeral: tipo de zona (cidade, área industrial ou rural), estimación da superficie contaminada (km²) e da poboación exposta á contaminación, datos climáticos útiles, datos topográficos pertinentes, información suficiente respecto do tipo de organismos receptores da zona afectada que deben protexerse.

3. Autoridades responsables: nomes e enderezos das persoas responsables da elaboración e execución dos plans de mellora.

4. Natureza e avaliación da contaminación: concentracións observadas durante os anos anteriores (antes

da aplicación das medidas de mellora), concentracións medidas desde o comezo do proxecto, técnicas de avaliación utilizadas.

5. Orixe da contaminación: lista das principais fontes de emisión responsables da contaminación (mapa), cantidade total de emisións procedentes desas fontes (t/ano), información sobre a contaminación procedente doutras rexións.

6. Análise da situación: detalles dos factores responsables da superación (transporte, incluídos os transportes transfronteirizos, formación), detalles das posibles medidas de mellora da calidade do aire.

7. Detalles das medidas ou proxectos de mellora que existían antes da entrada en vigor desta norma, é dicir: medidas locais, rexionais, nacionais ou internacionais, efectos observados destas medidas.

8. Información sobre as medidas ou proxectos adoptados para reduci-la contaminación trala entrada en vigor deste real decreto: lista e descrición de tódalas medidas previstas no proxecto, calendario de aplicación, estimación da mellora da calidade do aire que se espera conseguir e do prazo previsto para alcanzar eses obxectivos.

9. Información sobre as medidas ou proxectos a longo prazo previstos ou considerados.

10. Lista das publicacións, documentos, traballos, etc., que completen a información solicitada neste anexo.

617 REAL DECRETO 1800/2003, do 26 de decembro, polo que se regulan os gases medicinais. («BOE» 11, do 13-1-2004.)

A Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento, no seu artigo 54 bis establece que os gases medicinais teñen a consideración de medicamentos especiais e, en consecuencia, están suxeitos ó réxime previsto na dita lei, coas particularidades que regulamentariamente se establezan.

De conformidade co exposto, a comercialización dos gases medicinais fabricados industrialmente, tanto de uso humano coma veterinario, está sometida á previa autorización e rexistro dos ditos medicamentos por parte do Ministerio de Sanidade e Consumo, así como ás demais esixencias que a lexislación vixente establece, coas previsións específicas recollidas no punto 2 do artigo 54 bis da Lei do medicamento e as que incorpore este real decreto.

Esta disposición, por tanto, vén dotar de desenvolvemento regulamentario o artigo 54 bis da Lei do medicamento, establecendo as particularidades aplicables á autorización, fabricación, comercialización e dispensación dos gases medicinais.

Este real decreto, que ten a condición de lexislación sobre produtos farmacéuticos de acordo co establecido no artigo 149.1.16.^a da Constitución e no artigo 2.1 da Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento, desenvolve a citada lei, encontrando a súa habilitación normativa na disposición derradeira única da citada lei.

Esta disposición foi sometida ó procedemento de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e de regulamentos relativos ós servizos da sociedade de información, previsto na Directiva 98/34/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de xuño de 1998, modificada pola Directiva 98/48/CE, do 20 de xullo de 1998, así como no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo de 1998, que incorpora estas directivas ó ordenamento xurídico español.